

DOPET ÄR BARA DÖD

- Dopet som Romarbrevet 6 beskriver det -

Isaac Fryxelius

Innehåll

Inledning	5
Bakgrunden till min resa	8
Vilka Biblar har jag använt?	11
ORD OCH BILDER	12
Ordet Baptizo	12
Ordet doppa (en rolig överkurs)	16
Ordet Thapto	17
1 Pet 3:18-22	20
Sarx	27
Floden och Arken	33
Kolossierbrevet del 1	36
I Kristus	36
Inre dop eller vattendop?	40
OMSKÄRELSE	44
Missuppfattningar om omskärelse	47
Vad säger vanliga kristna om omskärelse?	52
Namn och identitet	54
Zipporah och Mose	57
Tillbaka till Abraham	61
Vem är ”han”?	65
Vem av sönerna blir omskuren?	67
Fötter som eufemism?	72
Var Mose omskuren?	74
Blodsbrudgum	78
Summering av utredningen	82
Avslutande fråga: Är omskärelsen bara en bild?	87

Kollosserbrevet del 2	89
Hjärtats omskärelse i dopet?	89
Inte med människohand	94
Dop för de döda? 1 Kor 15:29	101
Johannesdopet	106
Är det samma dop som vårt?	113
Vatten och Ande (Joh 3)	129
Guds rike	132
Vatten = dop?	134
Födaskap på nytt	136
Förlåten - inte räddad!	141
Bara ett dop	143
Bibelord på det?	145
Ef 4:5 - En Herre, en tro, ett dop	148
Joh 13:10 - Den som har badat är ren	149
Anledning till omdop?	152
Anden utgjuts inte i dopet	156
Dopet som en vigselring?	162
Dopet till döden – summering	165
Bibelperser om dopet	172

Inledning

Käre läsare!

Tanken med den här boken är att du ska få ta del av min resa att förstå dopet som bara död och begravning – ingen uppståndelse! Det har varit en oerhört spännande resa, och det jag har att dela med mig av är kontroversiellt, tankeväckande, nytt och på samma gång självklart och etablerat, för det är hämtat direkt ur Bibeln - mitt jobb som kristen är att följa Guds Ord, inte att ändra på det! Utifrån Romarbrevets beskrivning av dopet som död och begravning vill jag därför närma mig dopets innebörd genom att besöka doptexterna i Bibeln och olika kringliggande teman. När man kopplar ihop dopet med bara döden kan man helt plötsligt se vissa Bibelverser i ett helt nytt ljus, och många av de upptäckter som jag har gjort är sådana som jag inte har sett andra författare göra (till exempel tolkningen av Mormonversen i 1 Kor 15:29 och väldigt mycket annat). Därför tror jag att denna bok kan vara ett friskt tillskott och ett nytt perspektiv i dopdebatten. Samtidigt hoppas jag kunna ge en ganska heltäckande förståelse av vad dopet är.

Är det viktigt att förstå dopet? Jag menar, är inte dopet något man gör och så är det klart?

Jo, visst kan det vara så, men hur du tänker om dopet kommer att avslöja hur du tänker om en hel massa andra saker kring din tro, till exempel hur du ser på den helige Ande, Jesu återkomst och Guds rike, vad det innebär att vara frälst, om gärningslära, om din inställning till att lida för Jesus, om förlåtelse, församlingstillhörighet, helvetet och mycket mer. Jag säger inte att dopet i sig påverkar allt det här, men hur du *tänker* om dopet hänger ihop och påverkar hur du tänker om de här andra sakerna, och inte minst hänger det ihop med hur du läser din Bibel, hur du tar till dig Guds Ord. Jag vill förstå Bibeln, och anledningen till att jag har fortsatt den här resan i så många år är för att jag har haft en gnagande känsla av att det finns mer att upptäcka och att bibeltexterna säger något annat än vad många vill få det till. Jag har också sett att man ofta är mer intresserad av att diskutera hur dopet ska tillämpas (om man ska döpa barn eller vuxna) än att diskutera vad dopet faktiskt är. Men för somliga innebär ju dopet allt och lite till,

medan det för andra inte spelar någon större roll. Hur ska vi då kunna mötas och diskutera hur dopet ska tillämpas? Inte konstigt att vi är splittrade i den frågan!

Och trots att dopet borde förena oss¹, har många människor genom historien blivit förföljda och mördade över just den här frågan. Även om det kanske inte går så våldsamt till mellan kristna idag så är dopfrågan fortfarande en av de tydliga skiljelinjerna mellan olika kyrkor. Många skulle säkert bli lättade om man begravde hela dopdebatten: ”Glöm den, begrav den. Kyrkan har viktigare saker att bry sig om än att bråka om dopet. Enheten är viktigare!” Men svaret på vår oenighet är inte att släta över dopets betydelse eller att nå fram till en kompromiss. Vi kan inte alltid säga att det finns viktigare saker att göra än att försöka förstå och följa Bibeln, och den enhet som det talas om i Bibeln är inte en enhet vilken som helst, utan en enhet i Anden och i en gemensam tro (Ef 4:3). Därför borde vi uppmuntra varandra att nå fram till sanningen, inte att undvika den. Vi borde vara villiga till dialog och till att ärligt leta efter de bästa argumenten och att genomskåda och skrota de dåliga, både hos oss själva och hos motståndarna.

Till viss del tror jag att det är så att det måste finnas partier bland er, för att det ska visas vilka av er som är äkta. (1 Kor 11:19)

Min stora längtan är att vi kristna ska kunna nå fram till en full förståelse av dopet. Jag delar med mig av mina upptäckter och Bibelstudier för att jag tror att det är ett viktigt steg i rätt riktning!

Den här boken är min egen resa som jag delar med mig av, så tro inte att jag företräder en viss kyrkas inriktning, för det gör jag inte. Och förvänta dig inte alltför många hänvisningar till berömda teologer. Ha istället Bibeln redo!

Jag tänker mig att den här boken passar alla som är intresserade av dopet och Bibeln, men jag har hört från somliga att det kan vara lite svårt att förstå mina tankebanor ibland. Så är jag. Men jag använder inte något högtravande akademiskt språk, och jag har inte så många krångliga hänvisningar och förkortningar (förutom just Bibelhänvisningar, till exempel 1 Kor 3:11-13), så man behöver inte ha några

---

¹ Här tänkte jag lägga in 1 Kor 12:13: ”I en Ande är vi döpta till en kropp”, men det råder stridigheter om den versen. Det råder också stridigheter om Gal 3:27-28: ”Alla ni som är döpta till Kristus har iklätt er Kristus ... Alla är ni ett i Kristus”.

egentliga förkunskaper för att läsa den här boken. Samtidigt vill jag gå på djupet, och vi kommer att titta närmare på grundtexterna, vilket jag tycker är väldigt spännande! Om du tycker att det låter för krångligt för dig, så vill jag ändå säga att jag skriver saker så enkelt jag kan, och jag har verkligen strävat efter att du ska kunna hänga med mig på den här resan om du bara vill.

Om du har frågor, kommentarer och invändningar mot innehållet i boken så får du gärna höra av dig till mig. Någon sa en gång att man inte har lov att kritisera en annan människas resa, men jag håller verkligen inte med om det, och anledningen till att den här boken beskrivs som en resa handlar mycket mer om dess tillkomst och utformning än om dess innehåll, som till största delen siktar på att vara allt annat än subjektivt. Alla frågor och invändningar är därför välkomna.

Må Gud välsigna din Bibelläsning!

A handwritten signature in black ink, reading "Isaac Fryxelius". The signature is written in a cursive, flowing style.

Isaac Fryxelius

tel: 0706-762692

mail: isaac@isaacfryxelius.se

Bakgrunden till min resa

Jag växte upp i en stor hängiven familj med två föräldrar och 16 barn, och vi tillhörde en församling i Svenska kyrkan. Medan jag fortfarande var ung blev vi ombedda att lämna den församlingen, för de tyckte att vi var för fundamentalistiska. Så vi lämnade församlingen på deras begäran, och sedan gled vi runt i alla möjliga kyrkliga sammanhang, som pingst, baptist, OAS och EFS. De gemensamma familjeandakterna och familjens Gudslängtan spelade stor roll under min uppväxt, liksom de kristna skolgrupperna. Några syskon gick på Bibelskola och reste ut som missionärer, och frågan om barndop kontra bekännelse-dop blev allt mer påträngande. Några av oss blev omdöpta. En döptes faktiskt flera gånger, och en annan döptes men ångrade sig och förespråkade sedan barndop igen.

Debatten barndop kontra bekännelse-dop har alltså varit en påtaglig del av min uppväxt, något som har stötts och blötts och malts. Varje gång någon meddelade att de övervägde omdop brukade vi ha långa familjesamlingar för att läsa Bibeln tillsammans och diskutera. Alla fick vara med, alla fick säga sitt och alla hade tid att förbereda sig. Och från de här diskussionerna har jag burit med mig två viktiga saker. Det ena är ett citat: "Get off my side!" (alltså "bort från min sida!"), som användes ganska flitigt. Det som ofta hände var nämligen att någon lade fram ett argument för sin sak, men så protesterade de andra som var på samma sida. Någon kunde till exempel säga: "Jag tror på barndop, för barn är syndfria". "Get off my side!" skulle en annan barndöpare säga, "Jag tror ju på barndop just för att barn INTE är syndfria!". Och på bekännelse-döpar-sidan kunde precis samma splittring finnas, där några tror att barn är syndfria och andra inte tror det, och så använder man det som argument. Så jag insåg att i en debatt som har två sidor är det ofta betydligt fler än två åsikter inblandade, och att man ibland håller med någon av sina meningsmotståndare mer än man håller med de som förespråkar ens egen sida. Anledningen för dig att vara troendedöpare kan vara väldigt annorlunda än anledningen för någon annan att vara det. I mina ögon är det därför mycket viktigare hur vi resonerar än vilka svar vi har kommit fram till. Hur vi resonerar visar mycket mer vilka vi är, vad vi har för kunskaper och vad vi tycker är viktigt. Det visar vår inriktning.

Det andra som jag har burit med mig från dessa diskussioner, och det här var för mer än 20 år sedan nu, är ett Bibelord från Romarbrevet kapitel 6, och det här Bibelordet blev början på min resa. Så här står det:

Eller vet ni inte att vi alla som har blivit döpta till Kristus Jesus har blivit döpta till hans död? Vi är alltså genom dopet till döden begravda med honom, för att också vi ska leva det nya livet, liksom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet. Ty är vi förenade med honom genom en död som hans, skall vi också vara förenade med honom genom en uppståndelse som hans. (Rom 6:3-5)

Det som slog mig när vi läste den här texten var att den väldigt tydligt säger att anledningen till att vi döps är *för att* vi ska uppstå. Alltså, uppståndelsen är inte en del av dopet! Det står att vi är begravda med honom, *för att* vi ska leva det nya livet. Målet med dopet är ett liv med Jesus, men dopet i sig själv är till döden. En begravning. Men när jag hör utläggningar om dopet brukar man alltid säga att man både dör och uppstår i dopet; att dopet är död, begravning, och uppståndelse. Och det spelar ingen roll om man är barn- eller vuxendöpare, alla säger detta, och man hänvisar ofta till just Romarbrevet 6 som bevis! Men Romarbrevet verkar inte säga detta, och jag framförde det i våra dopdiskussioner för 20 år sedan.

”Vart vill du komma med det där?” frågade de tillbaka. ”Det där är ju inte ett argument för eller emot barndop!” Och de hade helt rätt, jag visste inte vad jag ville säga med det här. Jag kunde bara säga att om vi studerar det här närmare så kanske det leder någonstans. Kanske kan vi förstå dopet bättre om vi gräver i det här perspektivet? Men så läste vi Kolosserbrevet, och där står det så här:

I honom blev ni också omskurna, inte med människohand, utan med Kristi omskärelse, då ni avkläddes er syndiga natur och begravdes med honom i dopet. I dopet blev ni också uppväckta med honom genom tron på Guds kraft, han som har uppväckt honom från de döda. (Kol 2: 11-12)

Jaha ... vad säger man om det? GAME OVER!

Det är alltså uppenbart att vi uppstår i dopet! Jag borde lägga ner mina konstiga funderingar, eller hur?

Men Romarbrevet gnagde i mig. Där är det verkligen tydligt att vi döps till döden, inte livet. Fortsätt läsa några verser till så märker du hur han hamrar in den poängen. Kan det vara så att Paulus i Romarbrevet bara betonar *en* aspekt av dopet för att göra sin poäng? Det är en relevant fråga, för man måste ju inte beskriva dopet i sin helhet varje gång man vill referera till det. Men i Romarbrevet pratar han ju om just döden och livet, och hans poäng är att dopet är en begravning till döden, och att detta syftar till uppståndelse, inte att det *är* uppståndelse. Så jag ville förstå det här, och jag försökte komma vidare, men jag kom ingenstans. Slutsatsen blev alltid att vi uppstår i dopet, för det är ju så det står i Kolosserbrevet. Och kyrkofäderna verkar säga det. Och de judiska tolkningarna av mikvébaden och proselytdopen verkar också säga det. Du går ner som en gammal människa, och kommer upp som en ny - hur svårt ska det vara att förstå? Men känslan har ändå fortsatt mala i mig, och rätt som det var, för några år sedan, började jag komma någonstans. Det är den resan jag vill dela med mig av, en serie upptäckter som får Bibeltexterna att falla på plats.

Låt mig poängtera att den här boken inte handlar om barndop eller bekännelsedop. Jag tror att anledningen till att jag började komma någonstans var att jag slutade försöka skapa ett inlägg i den debatten. Jag var tvungen att släppa hela det spåret. Självklart påverkar den här resan vad jag tänker om barndop, men resan handlar inte om att leta argument för eller emot. Hela resan handlar om att se dopet som Romarbrevets sjätte kapitel beskriver det, som en död och begravning, ingen uppståndelse. Utifrån denna grundfråga vandrar jag genom Bibeln för att förstå vad dopet är. Kolosserbrevet tar jag upp i ett senare kapitel. Det var inte första steget på min resa, och det är bättre att jag tar upp det i anslutning till kapitlet om omskärelse.

Återigen, den här boken är inte ett argument för eller emot barndop. Jag hoppas och tror att både barndöpare och bekännelsedöpare blir utmanade och styrkta av innehållet, och att vi sedan kan föra våra dopdiskussioner på en högre nivå.